Efter otte uger med fuld skrue er huset lukket. Der er arbejdslys i alle rum, og gulvvarmen er sat til, så huset kan tørre ud.

STORFAMILIEN BYGGER HUS

■ Hvordan bosætter man sig, når familien vokser fra to til seks personer på fem år? Det spørgsmål har familien Marott Winkler forsøgt at finde svaret på siden sommeren 2005, hvor de netop havde købt drømmeboligen. Men så kom et sæt tvillinger til, og pludelig var villaen for lille.

■ Journalist Pernille Marott skriver om det lange, seje træk med at finde finde en økonomisk og funktionel bolig til den børnerige familie.

■ 1. spadestik til parcelhuset i Hvidovre er taget. Boligen følger byggeriet frem til indflytningen i marts. Dette er den 10. artikel i serien. Læs dem på fri.dk/boligen

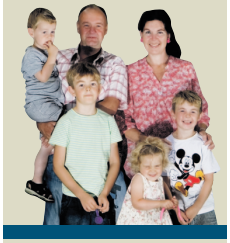

Familien består af far Mikael, der er pressechef, mor Pernille, kommunikationsrådgiver og journalist, og børnene August på otte år, Frederik på syv og tvillingerne Carl Christian og Dicte Marie på tre år.

Gode naboer er guld værd

Lykken er et nyt hus. Men der er først valuta for alle pengene, hvis naboer og genboer er til at tale med. Det erfarer storfamilien meget hurtigt.

Tekst og foto: Pernille Marott

»En ny nabo er en ven, du endnu ikke har mødt.«

Okay, ordsproget er måske slebet en smule til, men det passer præcis på det billede, vi har af det kvarter, vi inden længe bliver en fast del af. Og nojjj, hvor vi glæder os. I det halvandet år, vi har ejet hjørnegrunden, har vi maksimalt opholdt os på grunden en halv dags tid ad gangen. Alligevel har vi, fra slutsedlen blev underskrevet, oplevet overvældende mange, der har stoppet os i vores hækkeklipning eller andre gøremål på grunden og udtrykt begejstring over, at der endelig kom flere børn på vejen og ikke mindst, at der nu kom skik på grunden. Samtidig har vi fået en masse positive erfaringer med naboer og genboer.

En genbo var fluks behjælpelig med den information om grundejerforeningen, som ejendomsmægleren havde svært ved at skaffe på den begrænsede tid, der går fra underskrift og til fælden klapper, og handlen er en realitet. Da købet var gået i orden, og vi havde været dobbelt matrikelejere et par måneder, ringede en anden genbo og orienterede os, da en halvvissen teenager i bogstaveligste forstand kørte moderens bil i hegnet og videre langt ind på grunden. Og minsandten om den samme familie ikke også fangede os i vores sommerferie, da de så, at nogen var i gang med at bortføre grundens eneste løsøre af værdi: en stor fontæne, der var solidt plantet midt på grunden.

Disse små oplevelser fylder måske ikke meget i den overordnede udfordring, der går ud på at sælge et hus i et marked, der er gået i stå, og dernæst rydde en grund og få økonomien til at hænge sammen, så vi trods finanskrisen kan bygge et hus, der kan rumme os alle. Men netop i et meget langstrakt forløb, hvor alle beslutninger er kolde og kontante, har det været usædvanlig dejligt at opleve så meget varme og hjælpsomhed omkring de små og nære ting. Det er trods alt dem, det hele kommer til at handle om på længere sigt.

VI BLIVER DERFOR også meget glade, da børnefamilien, som bor skråt overfor os, kommer spontant forbi en søndag og byder os velkommen. Inden de har sagt farvel, har vi et stående tilbud om hjælp til træfældning på vores totalt overbeplantede grund. Den opgave er dog så stor og tidskrævende, at vi får et firma på opgaven, der kan rive huset ned ved samme lejlighed. Men bare tilbuddet om hjælp er med til at gøre det til en søndag, der får os til at rette ryggen og tænke, at det byggeprojekt skal vi nok klare – finanskrise eller ej. Det er i øvrigt også samme familie, der får et sæt havemøbler i pleje, da vi nærmest over en nat får vores gamle villa solgt, og ikke kan få plads til havemøbler i vores midlertidige lejlighed. Faktisk får Shurgard kvalificeret modspil fra endnu et uventet sted. Vores anden genbo træder generøst til og tilbyder os at benytte deres skur som opmagasinering for cykler og haveredskaber. Den gestus får ikke bare stressen til at lægge sig, den overbeviser os også om, at vi har valgt et sted, hvor vi nok skal blive glade for at bo.

Vi har tidligere delt skel med en rockerborg og af en eller anden grund, forekommer det bare meget rarere og mere familievenligt at omgås havenisser frem for Harleyer. Nu vrimler det ikke ligefrem med havenisser på vores kommende villavej, men kvarteret bærer præg af, at man kærer sig om hinanden, at man har en gemytlig omgangstone og ikke er bange for at give en hjælpende hånd.

MEN GODT NABOSKAB er mere end »ambulance-hjælp« i særlige situationer og kiggen efter hinandens hus og grund, når naboen er bortrejst. Det er også fysisk hårdt arbejde, kompromiser og samarbejde om mere end en enkelt høkerbajer. Det erfarer vi, da vores grund bliver ryddet i slutningen af september, og vores gamle garage i skellet viser sig at dække over et ti meter langt hul ind til nabo-

Undertaget, vinduer og døre er på plads, og det kræver nu nøgle at komme ind.

Det er anden søndag i advent. Mens Danmark er trukket i nissehuen, og kirkeåret netop er begyndt, fejrer vi byggeriets første etape med grillpølser.

»Vi har tidligere delt skel med en rockerborg og af en eller anden grund, så forekommer det bare meget rarere og mere familievenligt at omgås havenisser frem for Harleyer.

en. Med ét bliver det vante »goddag og hvordan går det« udskiftet til et konkret fælles projekt, vi skal have på benene, inden frosten kommer. Vi bliver enige om at forny alle 48 meter hegn i stedet for bare de ti, der er mest presserende.

Gennem tre uger tilbringer vi mandag morgen i selskab med en trailer på vej til Silvan. Og lige så mange weekender bruger vi sammen og hver for sig på at få det gamle rådne, men meget solidt monterede raftehegn ned. Det var ikke gået uden hjælp fra naboens arbejdsomme datter og deres herkules-agtige svigersøn. Hold op, hvor de kan tage fra. De arbejder derudaf til sidste fag er væk, og opsætningen kan følge tidsplanen.

MIDT INDE I hegnsprojektet presser en træfældning sig uventet på. To af naboens grantræer står tæt på det fælles skel. Rundhåndet tilbyder de, at vi må fælde deres træer. Det er næsten for godt til at være sandt. Med fældningen af de to træer kan vi undgå grannåle i græs og tagrende, og vi kan sandsynligvis også sikre os de sidste stråler aftensol. Nu gælder det bare om at få dem fældet, inden byggeriet tager for meget form. Vores førnævnte genbo med kørekort til motorsaven er klar med det samme. Sammen med naboen, Herkules-svigersønnen og min mand fælder genboen sig gennem en lørdag i silende regn. Da min mand træt og våd siger farvel til vores nye kvarter den lørdag, er det med visheden om, at vi har taget hul på et helt nyt kapitel i vores liv. Vi har fået nye naboer og genboer. Det kan godt være, at vi ikke stemmer ens, og at vi bruger vores penge forskelligt. Men vi kan skabe gode oplevelser sammen, og der bliver helt sikkert flere af dem.

boligen@berlingske.dk

Læs næste gang: Husbyggeri og familieliv - en dårlig cocktail

Tjek din nabo før du køber hus

Tilstandsrapport og energirapport giver dig et billede af husets tilstand. Men naboerne og kvarteret siger de intet om. Du kan gøre dig selv en stor tjeneste ved at hilse på din nabo, inden du underskriver slutsedlen.

Af Pernille Marott

»Når man køber hus, er det ofte med en forventning om at skulle bo der de næste mange år. Derfor er det ren sund fornuft at skele lidt til, hvem man får som naboer, inden man skriver under,« siger formand for Parcelhusejernes Landsforening, Allan Malskær.

Han får løbende henvendelser fra parcelhusejere, der klager over deres nabo. For at undgå for store udsving i forventningerne til, hvordan man omgås sin nabo, foreslår han, at man tager et blik på, hvor vedligeholdt nabohuset er, og om hele forhaven roder. Det giver et godt fingerpeg om, hvem der bor der, mener Malskær. Samtidig opfordrer han til dialog, hvis det er muligt.

»Man kan komme langt ved at gøre noget ud af det sociale. For en generation siden, hvor parcelhuskvarteret var præget af folk fra samme generation, og børn løb og legede på vejene i stedet for at spille computer, var det enkelt at få de voksne til at samarbejde om noget gennem børnene. I dag er parcelhuskvarteret mindre homogent, og mange gamle normer og uskrevne regler er glemt eller reduceret. De løbende udskiftninger af ejere betyder, at der i husene bor både unge og gamle, nogen uden og andre med børn, husdyr og bil, ligesom der sker en løbende blanding af forskellige indkomstgrupper og kulturer,« siger Allan Malskær.

Han beskriver udviklingen i naboklager som værende en smule aftagende. Til gengæld er nogle af sagerne blevet betydelig mere voldsomme.

»Vi får henvendelser om naboens hund, der tisser i ens indkørsel. Men vi får også sager om indbrud begået af naboen eller om våben i udhuse og indkørsel, fordi naboen er en rockerborg. I alle tilfælde sidder der en berørt nabo i den ene ende. Og desværre oplever vi en tendens til, at flere sager spidser mere til end tidligere, siger Allan Malskær.

I foreningen har man gennem årene brugt meget tid på at vejlede grundejerforeninger i at tackle nabostridigheder. Netop for at forebygge for mange unødigt tilspidsede sager.

»Naboerne tager ofte kontakt til grundejerforeningsformanden. Men denne skal ikke være partisk, og derfor er vores råd, at grundejerforeningsformanden opfordrer til, at parterne selv finder en løsning, eller at han evt. fungerer som mægler. Vi har dog set eksempler på nogle ret grelle voldssager. Her opfordrer vi til, at foreningen går til politiet med det samme,« siger Allan Malskær.

boligen@berlingske.dk

FEM ÅRSAGER TIL NABOKRIG

Nabostridigheder kan komme af mange ting. Her er en liste over de mest almindelige:

1. Larm – fra musik, højtråbende børn eller gæster, der dytter og kører sent.

2. Lys. Belysning omkring huset. Det kan være sensorpårvirket lys, der jager fuglelivet væk, eller det kan være ekstremt meget julebelysning.

3. Hegn. Skelafskærmning, der pludselig bliver fjernet, som naboen ikke vil være med til at betale, eller som er for højt.

4. Høje træer, der skygger og fælder.

5. Chikane – f.eks. bevidste efterladenskaber fra naboen eller konsekvent parkering foran indkørsel.

Kilde: Parcelhusejernes Landsforening